

har administreret karrigt. Ansigtet er altsaa forholdsvis mildt til den ene Side, men barsk til den anden Side.

Samtidig foreslaar Flertallet at indskrænke Tallet af dem, som dette Lovforslag tilsigter at komme til gode, meget betydeligt paa den Maade, som nu Ordføreren har gjort Rede for, nemlig ved at nedsætte den Indtægt, som det skal være tilladt at have for at kunne faa Aldersrente. Den nedsættes betydeligt, og Antallet af Aldersrentenydere nedsættes derved betydeligt; den højtærede Ordfører regnede ud, at det i Penge vilde betyde en Besparelse af 8 Mill. Kr. efter Prisniveauet i 1915—16. Men herved forringer man ganske vist ogsaa i høj Grad den Præmie, som det er Lovforslagets Mening at sætte paa Sparsommeligheden, og derved forringer man i høj Grad selve Formaålet i Lovforslaget. Dette Formaal, som jeg saa varmt anerkendte ved første Behandling, det gode Princip, der som Princip blev klart og konsekvent gennemført, det forringes og forringes væsentligt. Den Overgangstid, som Flertallet fastsætter — de har altsaa erkendt, at der maa en Overgangstid til, idet de, der er 55 Aar, naar Loven træder i Kraft, skal kunne faa en vis Del af Aldersrenten fra det 64de Aar, de, der er 56 Aar, lidt tidligere o. s. v., indtil vi kommer til dem, der er 59 Aar. De har erkendt, at der maatte en Overgangstid til, men denne Overgangstid og den Maade, hvorpaa Bestemmelserne for denne Overgangstid gennemføres, er efter vor Mening ganske ufyldestgørende, idet det, som en Del gamle Mennesker omkring de 50 Aar har en berettiget Forventning om, har regnet med, haabet paa, glædet sig til — nemlig, at naar de blev 60 Aar indtraadte den Ret, som nu har været Ret her i Landet i 30 Aar —, fratages dem. Disse Overgangsbestemmelser er altsaa efter vor Mening ganske ufyldestgørende.

Der er for øvrigt enkelte Ændringsforslag fra Flertallets Side, som vi, i alt Fald delvis eller subsidiært kan tiltræde. Dette gælder Ændringsforslag Nr. 4 til § 5, men der maa jeg altsaa anmode den højtærede Formand om at lade foretage delt Afstemning, thi som Ændringsforslaget er stillet af Flertallet, kan vi ikke — heller ikke subsidiært, — tiltræde det; idet den nye Skala er taget med i det samme Ændringsforslag. Men andet Punktum, der lyder saaledes: „I fornødent Fald kan Kommunalbestyrelsen udover det faste Beløb i Sygdomstilfælde udrede, hvad der maatte være nødvendigt til Aldersrentenyderens og Families Kur og Pleje; for de hertil medgaaede Udgifter ydes

der Refusion af Forsørgelseskommunen og Statskassen efter Reglerne i §§ 13 og 16“, kan vi tiltræde. For de første 10 Aars Vedkommende behøves dette ikke efter vort Ændringsforslag — jeg kommer straks til det —, idet vi indfører en Overgangsbestemmelse, hvorefter Kommunalbestyrelsen kan supplere de faste Takster op, men naar de 10 Aar er gaaet, trænges der ganske vist til en Ventil. Man udelader jo sidste Stykke af § 5 i det oprindelige Lovforslag om Hjelpekassens Ret i Sygdomstilfælde og i visse andre Tilfælde at yde en supplerende Hjælp, og vi har for saa vidt ikke noget imod, at det udgaar; derfor er det ogsaa rigtigt, at dette Ændringsforslag stilles af hele Udvalget, idet vi stadig har ment, at det ikke bør være Hjelpekassens Sag; der bør ikke være to bevillende Myndigheder, det bør være Kommunalbestyrelsen. Dertil kommer jo, at hvis det skulde være Hjelpekassen, vilde Kommunerne efter vor Mening blive forfordelt, idet de hidtil kun har faaet $\frac{1}{3}$ deraf refunderet, men ved Alderdomsunderstøttelse derimod Halvdelen, og der nu desværre er Tale om et Lovforslag, der vil indskrænke Statskassens Refusion til Hjelpekasserne til langt mindre end $\frac{1}{3}$. For saa vidt har vi ikke noget imod, at § 5, sidste Stykke, navnlig saa strengt, som det blev fortolket ved Bemærkningerne dertil i Regeringsforslaget, udgaar. Og for de første 10 Aars Vedkommende behøvede vi ingen Erstatning, men naar de 10 Aar, Overgangstiden, er gaaet, maa vi erkende, at der behøves her en Ventil. Derfor kan vi stemme for dette 2det Punktum af Flertallets Ændringsforslag til § 5.

Vi vil ligeledes kunne stemme for Flertallets Ændringsforslag under Nr. 8 om Tillæget paa indtil 25 pCt., og endelig vil vi subsidiært — hvis vort Ændringsforslag Nr. 18 forkastes — kunne stemme for Flertallets Ændringsforslag Nr. 19 om, at hvis Aldersrentenyderens Indtægter i Aarets Løb formindskes, skal Aldersrenten kunne forhøjes, medens Regeringsforslaget kun siger, at hvis Aldersrentenyderens Indtægt forøges i Aarets Løb, skal Aldersrenten kunne formindskes. Det maa naturligvis være analogt.

Jeg maa endvidere i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at der i det socialdemokratiske Ændringsforslag Nr. 22 er udfaldet et lille Stykke. Der staar: Ordet „Halvdelen“ ændres til „tre Fjerdedele“; det er der, hvor Talen er om Statskassens Refusion, idet vi foreslaar, at Statskassen for Fremtiden skal yde $\frac{3}{4}$'s Refusion til Kommunerne, ikke i Overgangstiden for